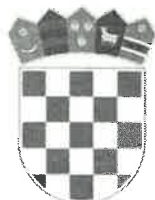

29 -05- 2018

neposredno - poštom

Priloga _____ Vrijednost _____

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U SPLITU
21000 SPLIT, Sukoišanska 6

Poslovni broj: 10 P-5/14

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

I

R J E Š E N J E

Trgovački sud u Splitu, po sucu ovog suda Ivani Madunić, u pravnoj stvari tužitelja REPUBLIKA HRVATSKA, OIB: 52634238587, kojeg zastupa Županijsko državno odvjetništvo u Splitu, protiv tuženika AFFECTUS d.o.o., Split, Rendićeva 6, OIB: 68713174070, kojeg zastupaju odvjetnici iz Odvjetničkog društva Budimir & partneri iz Splita, radi stjecanja bez osnove, nakon glavne i javne rasprave zaključene dana 18. travnja 2018.g. uz sudjelovanje ZZ tužitelja i punomoćnika tuženika, objavljene dana 29. svibnja 2018.

p r e s u d i o j e

Prihvaća se kao osnovan tužbeni zahtjev tužitelja koji glasi:

" 1. Nalaže se tuženiku da u roku od 8 dana isplati tužitelju iznos od 612.083,30 kn sa zakonskom zateznom kamatom koja teče: na iznos od 129.565,13 kn od 1. siječnja 2009.g. pa do isplate, na iznos od 107.727,74 kn od 1. siječnja 2010.g. pa do isplate, na iznos od 374.790,43 kn od 1. siječnja 2011.g. pa do isplate po stopi od 14% godišnje za razdoblje do 30. lipnja 2011.g., a od 1. srpnja 2011.g. do 31. srpnja 2015.g. po stopi od 12% godišnje, a od 1. kolovoza 2015.g. do 31. prosinca 2015.g. po stopi od 8,14% godišnje, a od 1. siječnja 2016.g. do 30. lipnja 2016.g. po stopi od 8,05% godišnje, a od 1. srpnja 2016.g. do 30. lipnja 2017.g. po stopi od 7,68% godišnje, a od 1. srpnja 2017.g. do 31. prosinca 2017.g. po stopi od 7,41% godišnje, a od 1. siječnja 2008.g. pa do isplate po stopi od 7,09% godišnje, određenoj za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena.

2. Nalaže se tuženiku predati tužiteljici putem nadležnog tijela na slobodno raspolaganje pomorsko dobro na mikrolokaciji uvala "Ježinac" i to objekt položen na nekretnini označenoj kao čest.zem. 7697/2 za k.o. Split, Obala uvala "Ježinac" površine 38 m2 slobodan od stvari i osoba."

r i j e š i o j e

I Utvrđuje se da je tužitelj povukao tužbu za iznos od 2.646.938,36 kn sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama.

II Utvrđuje se da je tužitelj povukao tužbu u dijelu tužbenog zahtjeva kojim traži da naloži tuženiku predati tužiteljici putem nadležnog tijela na slobodno raspolaganje pomorsko dobro na mikrolokacijama uvala "Kašjuni" i uvala "Kaštelet", te o svom trošku otkloniti montažne objekte i štekate caffè bara "Kate" u Splitu, Meštrovićevo šetalište 35 (uvala "Kaštelet") i caffè bara - objekt brze prehrane "Fjaka Kašjuni" i caffè bara "Fjaka Kašjuni 2" u Splitu, uvala Kašjuni bb (uvala Kašjuni) i vratiti pomorsko dobro u prijašnje stanje, sve u roku od 8 dana.

III Svaka stranka snosi svoje troškove postupka.

Obrazloženje

Kod ovog suda je dana 3. siječnja 2014.g. zaprimljena tužba uvodno označenog tužitelja protiv tuženika uvodno označenog tuženika, radi stjecanja bez osnove.

U tužbi tužitelj navodi kako je Grad Split Vijeće za dodjelu koncesijskih odobrenja na pomorskom dobru tuženiku 30. ožujka 2007.g. izdalo koncesijska odobrenja za obavljanje djelatnosti na području morske obale, unutarnjih morskih voda i teritorijalnog mora RH za djelatnost ugostiteljstva i trgovine na mikrolokacijama uvala "Kašjuni", uvala "Kaštelet" i Uvala "Trstenik". Ta koncesijska odobrenja da su izdana na vremenski rok od 1. siječnja 2007.g. do 31. prosinca 2007.g., a istekom istih da nisu izdana nova koncesijska odobrenja. Nadzorom provedenim po Lučkoj kapetaniji Split i financijskoj policiji, postaji Split da je utvrđeno kako je tuženik i nakon isteka koncesijskih odobrenja koristio pomorsko dobro bez valjane pravne osnove. Tuženik da je zaključio s društvima Podravka d.d. i B1 plakati d.o.o. ugovore o poslovnoj suradnji, odnosno ugovore o postavljanju osmatračnica iz toga osnova od tih društava primio novčani iznos od 229.163,09 kn. Dodatno tome tuženik da je ostvario korist obavljajući ugostiteljsku djelatnost na pomorskom dobru, a tako ostvarena korist u 2008.g. da je iznosila 840.262,31 kn, u 2009.g. 780.017,19 kn, u 2010. (do 11. srpnja 2010.) 472.487,72 kn. U tom razdoblju da je utvrđen manje iskazani prihod od obavljanje djelatnosti u iznosu od 919.071,35 kn radi čega ukupna korist koju je tuženik imao gospodarski iskorištavajući pomorsko dobro da iznosi 3.259.021,66 kn. Tuženik da se je oglušio na poziv tužitelja za mirno rješenje spora.

Stoga tužitelj predlaže sudu donijeti presudu kojom bi obvezao tuženika na isplatu iznosa od 3.259.021,66 kn sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama, te da tuženik preda tužiteljici pomorsko dobro na mikrolokacijama uvala "Kašjuni" u uvala "Kaštelet", te o svom trošku otkloni montažne objekte i štekate caffè bara i objekta brze prehrane tip II naziva "Obojena svjetlost" i caffè bara "Kate" u Splitu, Meštrovićevo šetalište 35 (uvala Kaštelet) i caffè bara-objekta brze prehrane "Fjaka Kašjuni" i caffè bara "Fjaka Kašjuni II" u Splitu, uvala Kašjuni bb (uvala Kašjuni) i vrati pomorsko dobro u prijašnje stanje, sve u roku od 8 dana.

U odgovoru na tužbu zaprimljenu kod ovog suda dana 14. kolovoza 2014.g. tuženik se je u cijelosti usprotivio tužbi i tužbenom zahtjevu navodeći kako tuženik ni jedno razdoblje

koje se navodi u tužbenom zahtjevu nije poslovao s dobiti, već cijelo vrijeme da je ostvarivao gubitke u poslovanju. Oспорava da je tuženik poslovao bez ikakvog odobrenja nadležne vlasti uz obrazloženje da je imao odobrenje, i za obavljanje takve djelatnosti uredno podmirivao obveze prema Gradu Splitu. Ističe kako je nejasan dio tužbenog zahtjeva da tuženik mora "vratiti pomorsko dobro u prijašnje stanje".

Na ročištu održanom dana 3. listopada 2014.g. tuženik se je izjasnio kako nisu sporne lokacije koje je koristio, već da je sporno da li ih je bio ovlašten koristiti te da li je tužitelj aktivno legitimiran za potraživanje bilo kakve naknade zbog stjecanja bez osnove. U podnesku zaprimljenom kod suda 20. studenog 2014.g. tuženik ističe kako je od strane nadležnog tijela uveden u posjed objekata smješteni u uvali Kaštelet, Kašjuni i Trstenik i to temeljem javnih isprava, tj. koncesijskih odobrenja izdanih od strane grada Splita, pa tuženik da nikada posjed nije primio od tužitelja ili s tužiteljem bio u ikakvom poslovnom odnosu radi čega ističe prigovor promašene aktivne legitimacije. Tuženik da ne koristi, a niti da je ikada koristio pomorsko dobro, već isključivo ugostiteljske objekte smještene na pomorskom dobru u svrhu obavljanja ugostiteljske djelatnosti temeljem odobrenja Grada Splita, a po isteku koncesijskih odobrenja predmetne objekte da je nastavio koristiti uz daljnje odobrenje grada Splita. Tijekom cijelog utuženog razdoblja tuženik da je uredno plaćao zakupninu za ugostiteljski objekt smješten u uvali Kaštelet u Splitu, Meštrovićevo šetalište 35, a temeljem Ugovora o zakupu kojeg su grad Split i Dragan Jurišić zaključili dana 7. lipnja 2011.g. Navedenu zakupninu grad Split da je uredno knjižio na svom računu, te za koji grad Split da uredno svaki mjesec izdaje račune tuženiku na ime zakupnine i koje tužitelj da podmiruje.

Tužitelj je tijekom parničnog postupka, a u podnescima zaprimljenima kod suda 12. studenog 2014.g., 3. ožujka 2016.g., ustrajao u tužbi i tužbenom zahtjevu uz obrazloženje kako je tužiteljica ovlaštena temeljem odredbe čl. 37. a. Zakona o pomorskom dobru i morskim lukama poduzimati radnje protiv osoba koja gospodarski iskorištava i/ili koristi pomorsko dobro. U konkretnom slučaju da se radi o pomorskom dobru budući da je u odnosu na uvalu "Kašjuni" taj upis i proveden. Tuženiku da je dano koncesijsko odobrenje koje se u naravi odnosi na k.č. 1451 k.o. Split koja odgovara čest.zem. 10445 k.o. Split. U odnosu na mikrolokaciju Kaštelet da se radi o objektima tuženika položenima na k.č. z. 133/1 k.o. Split koje odgovara čest. zem. 7697 k.o. Split, kulture "Obala uvala Ježinac" koja da nedvojbeno predstavlja pomorsko dobro po samoj kulturi neovisno što za istu još uvijek nije proveden upis pomorskog dobra u zemljišnim knjigama, a što i da potvrđuju rješenja upravnog odjela za prostorno uređenje i graditeljstvo grada Splita od 27. lipnja 2014.g. i 19. veljače 2014.g. Isto tijelo da je utvrdilo kako se građevina na čest. 7697/2 k.o. Split također nalazi na pomorskom dobru, budući je ista obuhvaćena prijedlogom granice pomorskog dobra Upravnog odjela za pomorstvo Splitsko-dalmatinske županije, te da je ta nekretnina i po samoj kulturi (obala uvala "Ježinac") nesporno predstavlja pomorsko dobro, sukladno čl. 3 Zakona o pomorskom dobru i morskim lukama. U odnosu na ugovor o zakupu na koji se poziva tuženik da se radi o pravnom poslu kojim grad Split daje tuženiku u zakup nesporno pomorsko dobro i čime da se ne dovodi u pitanje ovlaštenje tužiteljice da od tuženika potražuje korist koju je ostvario iskorištavanjem pomorskog dobra bez valjane pravne osnove. Isto tako komunalna naknada koja je plaćena gradu Splitu sama po sebi da nije od utjecaja na koncesijsku naknadu, a što da proizlazi iz same naravi komunalne naknade. Objekt položen u uvali Ježinac da predstavlja objekt koji je izgrađen na pomorskom dobru s čim u vezi da se može upotrebljavati samo jedino na temelju koncesije pa nikakav pravni posao kojeg je tuženik sklopio s gradom da to ne može derogirati jer zgrade i građevine izgrađene na pomorskom dobru predstavljaju pripadnost pomorskog dobra.

Tuženik tijekom parničnog postupka, a u podnescima zaprimljenima kod suda 14. veljače 2018.g., 27. veljače 2018.g., 6. ožujka 2018.g. osporava da se objekt koji leži na čestici čest. zem. 7697/2 k.o. Split i koji u naravi predstavlja caffè bar "Obojena svjetlost" nalazi na pomorskom dobru, a to iz razloga statusa upisa u zemljišne knjige, te da je bespredmetno pozivanje na nekakva utvrđenja iz postupka tzv. legalizacije u kojem tuženik nije sudjelovao

U podnesku od 24. siječnja 2018.g. zaprimljenom kod suda 26. siječnja 2018.g. tužitelj navodi da među strankama ne bi trebalo biti sporno da je tuženik u posjedu plažnog objekta položenog na plaži Kaštelet oznake čest.zem. 7697/2 za k.o. Split Obala Uvala "Ježinac". Tuženik da je uklonio objekte položene u grafičkom prikazu vještaka Marka Miševića i to sve osim objekta navedene oznake. U odnosu na taj objekt da je izdana građevinska dozvola koja da je kao osnov služila izradi položajnog nacrtu broj 465/85 od 30. listopada 1985.g. Upravo tim položajnim nacrtom da je formirana čest. zem. 7697/2 za k.o. Split površine 38 m², kulture kuća. Tim radnjama da je prethodilo izdavanje uvjerenja o uvjetima uređenja prostora od 19. ožujka 1984.g. iz kojih da je razvidno kako se radi o zemljištu za koje je određen režim korištenja javno kupalište, a objekt koji se gradi da predstavlja javni nužnik sa prostorom za prodaju pića i sendviča na kupalištu "Kaštelet". Nakon toga 6. srpnja 1984.g. da je izdana građevinska dozvola broj 08-UP-13742/84 a kako se to navodi u položajnom nacrtu koji ima ovjeru nadležnog tijela za katastar. Nekretnina označena kao čest. zem. 7697/2 za k.o. Split da je upisana u z.u. 20580 i to kao obala uvala "Ježinac" površine 38 m² kao vlasništvo grada Splita, a koji upis da je neistinit po samoj kulturi i stavu koji tabularni vlasnik zauzima prema istome. Navedeno iz razloga što je grad Split još 28. lipnja 2018.g donio rješenja kojim je odbijen zahtjev Dragana Jurišića za izdavanje rješenja o izvedenom stanju za nezakonito izrađene građevine ugostiteljske namjene izgrađene na čest. zem. 7697/2 za k.o. Split.

Tužitelj je u citiranom podnesku od 24. siječnja 2018.g. a nakon provedenog knjigovodstveno-financijskog vještačenja u ovoj pravnoj stvari, konačno uredio tužbeni zahtjev prema tuženiku iz ovog postupka na način pobliže specificirano u izreci ove presude.

Tako uređenom tužbenom zahtjevu tužitelja sadržanom u podnesku zaprimljenom kod suda 26. siječnja 2018.g. tuženik se je protivio. U podnesku predanom na ročištu 16. travnja 2018.g. dodatno ističe da predmetna područja, a posebno na plaži-uvali Kaštelet/Ježinci, vlasnik čestice zemlje na kojima je tužitelj obavljao svoju djelatnost je grad Split, a ne tuženik, a granica pomorskog dobra nije utvrđena, pa da bi s tog osnova tuženik mogao tvrditi da ima pravo naplate, pa stoga da ističe prigovor pomanjkanja aktivne legitimacije. I sam zemljišno knjižni odjel da je odbio tuženika u prijedlogu da po sili zakona upisuje granicu pomorskog dobra. Vještakinja Delić da stoga treba korigirati svoj nalaz i mišljenje i iz svog izračuna, ukoliko sud prihvati navedeni stav tuženika, izdvojiti plažu Kaštelet/Ježinci. U odnosu na plažu Trstenik da je apsurdno da tužitelj u ovom postupku potražuje za utuženi period od tuženika stjecanje bez osnove, jer da za tu istu plažu i za isti period je ishodio pravomoćnu presudu Općinskog suda u Splitu broj P1-691/10 u kojem se utvrđuje da je upravo tamo označeni tuženik-Dragan Jurišić bio u posjedu te plaže i ugostiteljskog objekta na istom, a ne ovdje označeni tuženik. Tako tužitelj da pokušava ovdje iste stvari naplatiti dva puta, te stoga ističe prigovor presuđene stvari kao i prigovor promašene pasivne legitimacije tuženika i u odnosu na tu plažu. Vještakinja Delić da stoga treba korigirati svoj nalaz i mišljenje i iz svog izračuna izdvojiti plažu Trstenik. Uređeni tužbeni zahtjev tužitelja u toč. II. da je neosnovan u odnosu na predaju u posjed tužitelju tj. nadležnom tijelu ugostiteljski objekt u uvali Ježinac od 28 m² koji leži na sudskoj čest.zem. 7697/2 k.o. Split jer da je vlasnik Grad Split i ista čestica da očito ne predstavlja pomorsko dobro.

Sud je izveo dokaze pregledom spisu priloženih isprava, te očevidom na licu mjesta uz sudjelovanje sudskog vještaka za geodeziju, proveo dokaz vještačenja po sudskom vještaku za geodeziju Marko Mišević iz Podstrane, te proveo dokaz knjigovodstveno-financijskim vještačenjem po vještaku Jelena Delić, dipl. oec. iz Splita.

Predmet ovog spora, a sukladno konačno uređenom tužbenom zahtjevu tužitelja iz podneska od 24. siječnja 2017.g. je zahtjev tužitelja da mu tuženik:

- isplati naknadu za korištenje pomorskog dobra po isteku koncesije u iznosu od 612.083,30 kn sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama;
- preda pomorsko dobro i to mikrolokaciju uvala "Ježinac" i to objekt položen na nekretnini označenoj kao čest.zem. 7697/2 za k.o. Split, Obala Uvala "Ježinac" površine 38 m2 slobodan od stvari i osoba.

Među strankama nije sporno:

- da je tuženiku Republika Hrvatska, Splitsko-dalmatinska županija, Grad Split izdala koncesijsko odobrenje od 20. lipnja 2005.g., od 7. travnja 2006.g., te od 30. ožujka 2007.g. za obavljanje djelatnosti na području morske obale, unutrašnjih morskih voda i teritorijalnog mora za obavljanje ugostiteljstva i trgovine na mikrolokaciji uvala "Trstenik"-Split, na mikrolokaciji "Kašjuni"-Split, te na mikrolokaciji uvala "Kaštelet"-Split na vremenski rok od 1.1. 2005.g. do 31.12.2005.g. (list 183-184 spisa), na vremenski rok od 1.1. 2006.g. do 31.12.2006.g. (list 180-182 spisa), te na vremenski rok od 1.1. 2007.g. do 31.12.2007.g. (list 4-6 spisa);
- da je nakon isteka koncesijskih odobrenja iz 2007.g. tuženik zadržao u posjedu i nastavio koristiti pomorsko dobro na predmetnim lokacijama na kojima je bila zasnovana koncesija, te da kroz to vrijeme nije plaćao nikakvu naknadu za korištenje pomorskog dobra.

Što se tiče prigovora nedostataka aktivne legitimacije tužitelja za navesti je slijedeće:

Člankom 7. Zakona o pomorskom dobru i morskim lukama (NN 158/03, 100/04, 141/06, 38/09, 123/11, 56/16- dalje ZPDML) propisano je da za posebnu upotrebu ili gospodarsko korištenje dijela pomorskog dobra se može u zakonu propisanom postupku fizičkim i pravnim osobama dati koncesiju.

Odredbom članka 10. ZPDML-a propisano je kako pomorskim dobrom upravlja, vodi brigu o zaštiti i odgovara republika Hrvatska neposredno ili putem jedinica područne (regionalne) samouprave, odnosno jedinica lokalne samouprave u skladu s odredbama toga zakona. Pod upravljanjem pomorskim dobrom podrazumijeva se održavanje, unapređenje, briga o zaštiti pomorskog dobra u općoj upotrebi, te posebna upotreba ili gospodarsko korištenje pomorskog dobra na temelju koncesije ili koncesijskog odobrenja.

Koncesijska odobrenja nadležne jedinice lokalne samouprave se izdaju temeljem ovlaštenja iz čl. 38. ZPDML-a za obavljanje djelatnosti na pomorskom dobru. Odredbom čl. 37. a. ZPDML-a propisano je da upravo Republika Hrvatska može poduzimati sve radnje radi zaštite pomorskog dobra kao i podnositi tužbe radi utvrđenja pomorskog dobra, nastanka štete ili stjecanja bez osnove protiv osoba koje gospodarski koriste ili su koristile pomorsko dobro bez koncesije ili koncesijskog odobrenja i time ostvarili određenu korist i svojim radnjama uzrokovale štetu.

Na okolnosti površine koju koristi tuženika na lokacijama Kašjuni, Kaštelet i Trstenik izveden je dokaz očevidom na licu mjesta uz sudjelovanje vještaka za geodeziju Marko Mišević iz Splita.

Sudski vještak za geodeziju Marko Mišević je izradio pisani nalaz i mišljenje, uz grafički prikaz predmetnih lokacija (361-364 spisa) te isto dostavio sudu 8. rujna 2015.g. Sudski vještak je na temelju očevida na terenu, pregleda katastarskih mapa i podataka, te izmjere na terenu identificirao predmetne nekretnine na lokaciji: 1.) Trstenik plaža i prikazao u grafičkom prikazu u prilogu 1. vještva (list 362 spisa) katastarski broj čestice zemlje 14113/6, zemljišno-knjižni broj čestice zemlje 10402/9. - u središnjem dijelu predmetni objekt površine 209 m² obojen sivom bojom, u sjevernom dijelu šekat površine 123 m² obojan zelenom bojom koji se proteže do bijelog željeznog stupa, te u južnom dijelu šekat površine 115 m² obojan žutom bojom koji se proteže do prvog rasvjetnog stupa. Potom na lokaciji: 2.) Kašjuni i prikazao u grafičkom prikazu u prilogu 2 vještva (str. 363. spisa) katastarski broj čestice zemlje 14151, zemljišno-knjižni broj čestice zemlje 10445 – predmetni objekt koji se sastoji od tende površine 133 m² obojano žutom bojom, natkrivene terase površine 282 m² obojana žutom bojom i šanka površine 23 m² obojanog žutom bojom, dok van predmetnog objekta da se nalazi betonski plato površine 17 m² obojan zelenom bojom, sanitarni čvor površine 12 m² obojen zelenom bojom i ostava površine 19 m² obojana zelenom bojom, dok na sjevernoj strani da se nalazi kućica za sladoled površine 5 m² obojana plavom bojom, te na lokaciji: 3.) Kaštelet i grafički prikazao u prilogu broj 3 vještva (list 364 spisa), katastarski broj čestice zemlje 13933/1 i zemljišno knjižni broj čestice zemlje 7697/1 – objekt "Obojena svjetlost" koji se sastoji od objekta površine 325 m² obojenog sivom bojom, natkrivenog šekata površine 216 m² obojenog žutom bojom, te nenatkrivenog šekata površine 187 m² obojenog zelenom bojom, caffè bar "Kate" koji se sastoji od šanka površine 32 m² obojen plavom bojom i nadstrešice površine 72 m², izdvojeni pogon "Obojene svjetlosti" koji se sastoji od šanka površine 21 m² obojenog crvenog bojom i nadstrešnice površine 307 m² obojene crvenom bojom, na kojoj lokaciji da se još nalaze skladište-kontejner površine 15 m², skladište površine 91 m², natkriveni šekat površine 120 m², bina površine 88 m², skladište površine 28 m², skladište-kontejner površine 15 m².

Tužitelj nije imao primjedbi na nalaz i mišljenje sudskog vještaka Marka Miševića. Tuženik je prigovorio na utvrđenja vještaka u pogledu veličine površine korištene od strane tuženika, uz obrazloženje da je tuženik koristio manju površinu, u odnosu na koje je sudski vještak Marko Mišević dopunski usmeno vještačio na ročištu održanom dana 8. srpnja 2016.g. (list 428 spisa) obrazlažući pri tome koje površine je uzimao u obzir prilikom izrade vještva. Nakon dopunskog usmenog vještva tuženik nije imao daljnjih primjedbi.

Vještvo vještaka Marka Miševića sud prihvaća u cijelosti kao stručno, i objektivno, budući isto jasno prikazuje koje je površine na predmetnim lokacijama koristio tuženik. Za navesti je, a u svezi s prigovorima tuženika u pogledu točne kvadrature pojedinog objekta korištenog od strane tuženika, da predmet ove parnice nije isplata u visini zakupnine odnosno koncesijske naknade koja bi se zaračunavala po zauzetoj površini pomorskog dobra, a u kojoj situaciji bi stvarno korištena površina bila odlučna za izračun same visine koristi koju je tuženik ostvario obavljajući ugostiteljsku djelatnost na predmetnim lokacijama, pa je utoliko navedeni prigovor tuženika irelevantan, a uzimajući u obzir predmet ovoga spora.

Tuženik tijekom postupka prigovara da predmetne nekretnine nemaju status pomorskog dobra iz razloga statusa upisa u zemljišne knjige, posljedično čemu tužitelj da nije aktivno legitimiran potraživati utuženi iznos.

U konkretnom slučaju u odnosu na uvalu Kašjuni nesporno se radi o pomorskom dobru, te je u odnosu na uvalu Kašjuni taj upis i proveden. Pregledom spisu priloženog e-izvatka Općinskog suda u Splitu, zemljišno knjižni odjel Split, sa stanjem na dan 31. srpnja 2014.g. broj uložka 21541, za utvrditi je kako na kat. čest. zem. 10445-obala Kašjuni površine 9757, upisano u vlastovnici pomorsko dobro.

Pregledom e-izvatka iz zemljišnih knjiga Općinskog suda u Splitu, zemljišno knjižni odjel Split, sa stanjem na dan 9. studenog 2014.g. broj uložka 20579 za utvrditi je kako je na kat. čest. zem. 7697/1, obala uvala "Ježinac" površine 16347 m², kao vlasnik uknjižen grad Split.

Pregledom e-izvatka zemljišne knjige Općinskog suda u Splitu zemljišno knjižni odjel Split sa stanjem na dan 12. studenog 2017.g., broj zk uložka 20580, za utvrditi je kako na kat. čest. zem. 7697/2, obala uvala "Ježinac", površine 38 m², kao vlasnik uknjižen Grad Split.

Što čini pomorsko dobro definira načelna odredba čl. 3. st. 2. i 3. ZPDML-a. Prema citiranim odredbama pomorsko dobro čine unutarnje morske vode i teritorijalno more, njegovo dno i podzemlje, te dio kopna koji je po svojoj prirodi namijenjen općoj upotrebi ili je proglašen takvim, kao i sve što je s tim dijelom kopna trajno spojeno na površini ili ispod nje. U smislu stavka 2. članka 3. ZPDML-a dijelom kopna smatra se: morska obala, luke, nasipi, sprudovi, hridi, grebeni, plaže, ušća rijeka koja se izljevaju u more, kanali spojeni s morem, te u moru i morskom podzemlju živa i neživa prirodna bogatstva.

Dakle, pomorsko dobro određeno je po samom zakonu, ono se ne konstituira rješenjem o određivanju granica pomorskog dobra ni upisom u zemljišnu knjigu i za postojanje takvog statusa nije mjerodavan upis u zemljišnoj knjizi. To znači da je nekretnina koja leži do samog mora, bez obzira što je u zemljišnoj knjizi netko upisan kao vlasnik pomorsko dobro. Je li nekretnina pomorsko dobro ili ne, proizlazi iz činjenice može li se ona proizvesti pod zakonsku definiciju pomorskog dobra, ovisno o njenom izgledu, položaju i funkciji u prostoru, a ne o tome je li nekretnina upisana kao pomorskog dobro u katastru i zemljišnoj knjizi. Odluka-rješenje o utvrđivanju granice pomorskog dobra je deklaratorni, a ne konstitutivni akt, jer je pomorsko dobro definirano zakonom. Tom odlukom samo se utvrđuje da je određena nekretnina pomorsko dobro po samom zakonu, jer odgovara definiciji iz čl. 3. i 4. ZPDML-a.

Kako iz pregledanog e-izvatka za čest zem. 7697/1 k.o. Split i čest. zem. 7697/2 k.o. Split, proizlazi da se radi o kulturama-obala koje ukazuje da se radi o nekretnini posebnog pravnog statusa, to sud zaključuje da neovisno o činjenici što je kao vlasnik na istima upisan grad Split da se radi o pomorskom dobru, a premetni upis sud prepoznaje kao nevaljan. Da je tome tako ukazuje i činjenica da je rješenjima upravnog odjela za prostorno uređenje i graditeljstvo grada Splita (list 187 -190) odbijen zahtjev Dragana Jurišića iz Splita, koji je prokurist tuženika, za izdavanje rješenja o izvedenom stanju nezakonito izvedenih građevina ugostiteljske namjene na predmetnim lokacijama. Iz sadržaja rješenja kao razlog odbijanja navodi se odredba čl. 6. Zakona o postupanju s nezakonito izgrađenim zgradama, prema kojoj se nezakonito izgrađena zgrada može ozakoniti ako se ne nalazi između ostalog na pomorskom dobru. U konkretnom slučaju nadležno tijelo je utvrdilo kako se građevina na čest. zem. 10445 k.o. Split (Kašjuni) nalazi na pomorskom dobru koje je kao takvo i upisano u zemljišnu knjigu. Isto tako utvrđeno je kako se građevina na čest. zem. 7697/2 k.o. Split također nalazi na pomorskom dobru budući je obuhvaćena prijedlogom granica pomorskog

dobra upravnog odjela za pomorstvo Splitsko-dalmatinske županije. Dakle, i sam grad Split drži da se u odnosu na predmetne nekretnine radi o pomorskom dobru.

Građevine i drugi objekti na pomorskom dobru koji su trajno povezani s pomorskim dobrom smatraju se pripadnošću pomorskog dobra i na njima se ne može stjecati pravo vlasništva ni druga stvarna prava po bilo kojoj pravnoj osnovi (čl. 5. ZPDML-a).

Jedini način postojanja subjektivnih prava na pomorskom dobru je putem koncesije na temelju kojih se dio pomorskog dobra djelomično ili potpuno isključuje iz opće upotrebe i daje na posebnu upotrebu ili gospodarsko korištenje fizičkim ili pravnim osobama (čl. 28. st. 1. ZPDML-a). Za takvu koncesiju se plaća godišnja koncesijska naknada.

Upravo iz naprijed navedenih razloga nije pravno relevantno pozivanje tuženika na Ugovor o zakupu poslovnog prostora od 7. lipnja 2001.g. (str. 205-209 spisa) sklopljenog između Splitsko-dalmatinske županije, Grad Split i Dragana Jurišića iz Splita, niti isto dovodi u pitanje ovlaštenje tužiteljice da od tuženika potražuje korist koju je ostvario iskorištavanjem pomorskog dobra bez valjane pravne osnove. Naime, kako objekt položen u uvali Ježinac po ocjeni suda predstavlja objekt izgrađen na pomorskom dobru, to se dakle isti može upotrebljavati jedino na temelju koncesije u smislu čl. 28. st. 1. ZPDML-a, pa nikakav pravni posao kojeg je tuženik sklopio s gradom Splitom to ne može derogirati budući su zgrade i građevine izgrađene na pomorskom dobru pripadnost pomorskog dobra, a u smislu čl. 5. ZPDML-a. Isto tako komunalna naknada koja je plaćena Gradu Splitu sama po sebi nije od utjecaja na koncesijsku naknadu, odnosno korist a što proizlazi iz same naravi komunalne naknade pravno irelevantna činjenica da je Splitsko-dalmatinska županija, Grad Split,

Na okolnosti visine koristi koju je tuženik ostvario iskorištavanjem pomorskog dobra na predmetnim lokacijama u razdoblju od 1. siječnja 2008.g. do 11. srpnja 2010.g. sud je proveo dokaz knjigovodstveno-financijskim vještačenjem po stalnom sudskom vještaku Jeleni Delić, dipl. oec. iz Splita.

Vještak Jelena Delić je izradila pisani nalaz i mišljenje i dostavila ga ovom sudu dana 4. prosinca 2017.g.

Vještakinja je u svom nalazu i mišljenju utvrdila neto dobit poreznog obveznika, i to samo po osnovu obavljanja ugostiteljske djelatnosti na pomorskom dobru, dakle izlučivanjem/korekcijom svih ostalih knjigovodstvenih i financijskih učinaka koji nisu u svezi obavljanja navedene djelatnosti, pri čemu je utvrđena visina dobiti kojom su vlasnici mogli slobodno raspolagati po isteku obračunskog razdoblja, po godinama i zbirno, a sve temeljem proknjiženih prihoda i rashoda od strane samog poreznog obveznika, te na temelju podataka o ostvarenim prihodima i rashodima tuženika po izvršenom nadzoru i rješenju Financijske policije, Postaje Split po kojem je pravomoćnost nastupila dana 20. lipnja 2011.g., te nadzoru i rješenju Porezne uprave, Područnog ureda Dalmacija po kojem je pravomoćnost nastupila dana 30. listopada 2015.g. Neto dobit nakon oporezivanja, za razdoblje od 1. siječnja 2008.g. do 11. srpnja 2010.g. da je utvrđena u visini od sveukupno 209.041,84 kn. Analizom dobivenih rezultata da je utvrđeno značajno odstupanje u knjiženju ostvarenog prihoda za 2009.g. u odnosu na prihod poreznog obveznika evidentiranog za 2008.g. Tuženik da je u 2009.g. i nadalje započeo ostvarivati prihod od zakupnine poslovnih prostora, istovremeno počeo ostvarivati gubitke iz poslovanja ugostiteljske djelatnosti na tri lokacije pomorskog dobra uz plažu. Stoga u postupku vještačenja da je procijenjen prihod 2009.g. metodom usporedbe odnosno parifikacije iskazanog poslovnog rezultata za 2009.g. sa poslovnim

rezultatom kojeg je isti iskazao za 2008.g., a sve od obavljanja djelatnosti na istim lokacijama, sa istim resursima, pod istim uvjetima, istim objektima, te rashodima koji su u uskoj svezi za obje poslovne godine i priznati u visini u kojoj su iskazani za obje poslovne godine. Procjenom da je utvrđena razlika-manje evidentiran prihod za 2009.g. u visini od 403.041,46 kn, te neto dobit za 2009.g. u visini od 107.727,74 kn. Stoga visina koristi koju je tuženik ostvario u analiziranom razdoblju, obavljanjem ugostiteljske djelatnosti na pomorskom dobru da iznosi sveukupno 612.083,30 kn.

Tužitelj nije imao primjedbi na nalaz i mišljenje sudskog vještaka Jelene Delić iz Splita, dok je tuženik je u podnesku od 26. veljače 2018.g. i od 5. ožujka 2018.g. istakao primjedbe na nalaz i mišljenje sudskog vještaka Jelena Delić, uz obrazloženje da je ista izašla izvan granica naloga za vještačenje, da se bez zakonske i pravno-ekonomske logike upustila u nagađanje i spekulaciju metodom usporedbe, čime po stavu tuženika je vještačenje nezakonito i sačinjeno na štetu tuženika.

U odnosu na primjedbe tuženika sudska vještakinja je izradila dopunu/očitovanje od nadnevnika 22. ožujka 2018.g. i dopunski usmeno vještačila na ročištu održanom dana 18. travnja 2018.g., te obrazloženo otklonila tuženikove prigovore. Vještakinja je navela kako nalazom vještačenja nije dvaput procijenjena ista poslovna godina, niti da je ponovno procijenjena prethodna već procijenjena poslovna godina od strane poreznog tijela. Nalazom da je izvršena analiza iskazane neto dobiti od strane samog poreznog obveznika, tj. tuženika, sukladno iskazanim poslovnim podacima u prijavama poreza na dobit, knjigovodstvenoj i poreznoj bilanci društva, pri čemu da je polazno ishodište analize, iskazani podaci analize računa dobiti i gubitka po pojedinim godinama, te da je izlučen samo onaj sadržaj istih koji se odnosi samo i isključivo na obavljanje ugostiteljske djelatnosti na označenim lokacijama. Vještačenjem da su već poznati podaci sistematizirani sukladno određenju predmeta vještačenja, i niti jedan podatak da nije procijenjen, već izveden iz sveukupno iskazanih prihoda i rashoda samog tuženika, te tako egzaktno utvrđen. Što se tiče rashoda za najam poslovnog prostora isti da su sadržani kao i svi ostali rashodi u svezi predmetnih poslovnih prostora koje je tuženik evidentirao u svojim poslovnim knjigama i iskazao kao rashod u računu dobiti i gubitka. Na temelju izvedenih podataka o prihodima i rashodima društva ostvarenih u 2008.g. isključivo od obavljanja ugostiteljske djelatnosti da je izvršena procjena prihoda za 2009.g. od obavljanja isključivo ugostiteljske djelatnosti koja da je posljedično utjecala na uvećanje neto dobiti društva za 2009.g. za taj segment poslovanja. Utvrđena neto dobit odnosno korist od obavljanja ugostiteljske djelatnosti da nije novoutvrđena cjelokupna neto dobit društva naznačenog razdoblja, već izveden dio neto dobiti koji se odnosi na ugostiteljsku djelatnost i to izveden iz podataka samog poreznog obveznika i korigirano prethodno već provedenim ispravkama poreznog tijela, uvećan a procijenjen i manje iskazani prihod 2009.g. Što se tiče razlika u pogledu utvrđene imovinske koristi vještaka i one utvrđene nalazom nadzornog tijela isto tijelo da se je prilikom utvrđivanja rukovodilo ukupno ostvarenim prometom, a vještakinja da isto utvrđuje u visini neto dobiti društva, pa stoga tako utvrđeni pokazatelji da nisu usporedive veličine, kako kvantitativno tako ni sadržajno. Vještvom da se je utvrđivala korist kao ekonomska korist, neto dobit društva analiziranog razdoblja. Što se tiče odvajanja poslovanja, odnosno prihoda tuženika po lokacijama vještakinja je navela da je predmetno vještvo sačinjeno nalogu suda uz napomenu da taj nalog nije bio napraviti vještvo zbirno ili pak po lokacijama i dostavljenoj joj dokumentaciji pri čemu da je odvajanje bilo moguće napraviti samo za 2010.g., jer su knjiženja vršena analitički, dok za 2008. i 2009.g. da su vršena sintetički.

Sud u cijelosti poklanja vjeru nalazu i mišljenju sudskog vještaka Jelena Delić, dipl. oec. iz Splita, kao stručno, objektivno, te izrađeno sukladno nalogu suda te spisu priloženim ispravama i onima dostavljenima sudskoj vještakinji od strane stranaka, a u pogledu ukupnog iznosa koristi koje je tuženik ostvario obavljanjem ugostiteljske djelatnosti na pomorskom dobru na predmetnoj lokaciji.

Prema odredbi čl. 1111. Zakona o obveznim odnosima (NN 35/05, 41/08, 125/11 i 78/15, dalje ZOO) kada dio imovine neke osobe na bilo koji način prijeđe na imovinu druge osobe, a ta prijelaz nema osnove u nekom pravnom poslu, odluci suda, odnosno druge nadležne vlasti ili zakonu, stjecatelj je dužan vratiti ga, odnosno ako to nije moguće naknaditi vrijednost postignute koristi.

Odredbom čl. 1115. ZOO-a propisano je da kada se vraća ono što je stečeno bez osnove moraju se vratiti plodovi i platiti zatezne kamate, i to, ako je stjecatelj nepošten od dana stjecanja, a inače od dana podnošenja zahtjeva.

Kako se pomorsko dobro daje na korištenje na temelju Odluke i Ugovora o koncesiji uz plaćanje koncesijske naknade, a tuženik nesporno nije bio ovlaštenik koncesije predmetnog pomorskog dobra u utuženom periodu, niti je plaćao naknadu za korištenje pomorskog dobra, a kako koncesijska naknada predstavlja korist koju je tuženik obavljajući na predmetnim lokacijama svoju registriranu ugostiteljsku djelatnost ostvario, a bez valjane pravne osnove, koja prema nalazu i mišljenju sudskog vještaka iznosi 612.083,30 kn, to je valjalo obvezati tuženika na plaćanje tužitelju navedenog iznosa.

Kako je tuženik iznos od 612.083,30 kn, a po ocjeni ovog suda, stekao bez valjane pravne osnove, to je isti temeljem naprijed citirane odredbe čl. 1111. ZOO-a isti dužan vratiti tužitelju. Tuženik je kao nesavjestan stjecatelj iznosa od 612.083,30 kn dužan platiti tužitelju i kamate na glavni dug tekuće od dana stjecanja sukladno čl. 1115. ZOO-a. Navedeno iz razloga što je tuženik znao da je posljednje koncesijsko odobrenje isteklo dana 30. prosinca 2007.g.

Na dosuđeni iznos glavnice tužitelju su priznate i zatezne kamate po stopi po stopi od 14% godišnje za razdoblje do 30. lipnja 2011.g., a od 1. srpnja 2011.g. do 31. srpnja 2015.g. po stopi od 12% godišnje, a od 1. kolovoza 2015.g. do 31. prosinca 2015.g. po stopi od 8,14% godišnje, a od 1. siječnja 2016.g. do 30. lipnja 2016.g. po stopi od 8,05% godišnje, a od 1. srpnja 2016.g. do 30. lipnja 2017.g. po stopi od 7,68% godišnje, a od 1. srpnja 2017.g. do 31. prosinca 2017.g. po stopi od 7,41% godišnje, a od 1. siječnja 2008.g. pa do isplate po stopi od 7,09% godišnje, određenoj za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, a sukladno odredbi čl. 29. st. 2. ZOO-a, a koje teku od dospijeca na plaćanje svakog od utuženih iznosa pa do isplate sukladno odredbi čl. 29. st. 1. ZOO-a.

Naposlijetku je za osvrnuti se na prigovore i dokazne prijedloge tužitelja istaknute na ročištu od 18. travnja 2018.g. na kojim je zaključena glavna rasprava u ovoj pravnoj stvari.

Stranke su dužne već u tužbi i odgovoru na tužbu, a najkasnije na pripremnom ročištu iznijeti sve činjenice na kojima temelje svoje zahtjeve, predložiti dokaze potrebne za utvrđivanje iznijetih činjenica, te se izjasniti o činjeničnim navodima i dokaznim prijedlozima protivne stranke, a sukladno odredbi čl. 299. st. 1. ZOO-a. Kako je tuženik prijedlog radi

provođenja knjigovodstveno financijskog vještačenja, a na okolnosti po kojem bi se razlučili prihodi po lokacijama koji su predmet ovog postupka, odnosno po mikrolokacijama uvala Kašjuni, uvala Kaštelet i uvala Trstenik, predložio nakon zaključenja prethodnog postupka, to je sud odlučio da takav dokazni prijedlog neće izvoditi, kao niti druge dokazne prijedloge koje je tuženik predložio nakon zaključenja prethodnog postupka. Što se tiče istaknutog prigovora promašene pasivne legitimacije i prigovora presuđene stvari isti je tuženik mogao istaknuti nakon zaključenja prethodnog postupka, ali s obzirom da taj prigovor nije istaknut do zaključenja prethodnog postupka time je izgubio mogućnost argumentacije tog prigovora iznošenjem novih činjenica ili predlaganja novih dokaza. To znači da sud treba znati cijeliti značaj pravovremeno dostavljenih dokaza (do zaključenja prethodnog postupka) te ispitati je li tuženik pravovremeno iznijetim prigovorenim tvrdnjama uspješno osporio tužbeni zahtjev ili ne, odnosno je li tužitelj dokazao osnovanost zahtjeva. Tuženik tvrdi da tužitelj pokušava iste stvari naplatiti dva puta, te ističe prigovor presuđene stvari kao i prigovor promašene pasivne legitimacije, uz obrazloženje da je tužitelj za istu plažu i za isti period ishodio pravomoćnu presudu Općinskog suda u Splitu poslovni broj P -1659/10 od 31. svibnja 2010.g., te istu prilaže u spis kao i presudu Županijskog suda u Splitu poslovni broj GŽ St-104/10 od 10. svibnja 2011.g., a u podnesku predanom na ročištu od 18. travnja 2018.g. na kojem je zaključena i rasprava (s obzirom na nadnevak navedenih odluka, tuženik je imao mogućnosti iste i ranije dostaviti sudu). U takvoj pravnoj situaciji sud je tuženikov prigovor trebalo cijeliti na osnovu dostupnih dokaza. Drugim riječima, tuženik do zaključenja prethodnog postupka priloženim dokazima nije dokazao osnovanost tih svojih prigovora, pa su isti ostali nedokazani.

Radi svega naprijed navedenoga sud je odustao izvođenjem dokaza saslušanjem svjedoka prihvaćenih toč. III. i IV. raspravnog rješenja suda s pripremnog ročišta od dana 26. studenog 2014.g. (list 347 i 348 spisa) budući izvođenje tih dokaza ne bi izmijenilo utvrđenje suda u pogledu odlučnih činjenica za rješavanje ovoga spora.

Među strankama nije sporno da tuženik nije u posjedu prostora u uvali Kašjuni, plaža Kašjuni. Prema neosporenim navodima tužitelja tuženik je u posjedu plažnog objekta položenog na plaži Kaštelet označe čest. zem. 7697/2 za k.o. Split, obala uvala "Ježinac", te je tuženik uklonio sve objekte položene na grafičkom prikazu vještaka Marka Miševića osim navedenog objekta.

Budući u smislu čl. 2. i 3. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima (NN 91/96, 73/00, 137/99, 22/00, 114/01, 79/06, 141/06, 146/08, 38/09 i 153/09, dalje ZOV) o stvarima koje nisu podobne za stjecanja prava vlasništva (opće dobro) brine se i za njih odgovara Republika Hrvatska, to je sud prihvatio kao osnovan tužbeni zahtjev tužitelja i naložio tuženiku predati tužiteljici putem nadležnog tijela na slobodno raspolaganje pomorsko dobro na mikrolokaciji uvala "Ježinac" i to objekt položen na nekretnini označenoj kao čest.zem. 7697/2 za k.o. Split, obala uvala "Ježinac" površine 38 m2 slobodan od stvari i osoba.

Stoga je odlučeno kao u izreci ove presude.

Kako je tužitelj uređenim tužbenim zahtjevom iz podneska od 24. siječnja 2017.g. zahtijevao isplatu iznosa od 612.083,30 kn, to je tako uređenim tužbenim zahtjevom sadržajno povukao tužbu u dijelu tužbenog zahtjeva kojim traži isplatu iznosa od 2.646,938 kn sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama, radi čega je pozivom na odredbu čl. 193. st. 2. Zakona o parničnom postupku (NN 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 57/11 i 25/13, dalje ZPP-a) odlučeno kao u toč. I. izreke rješenja. i

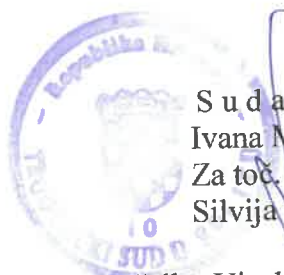
Kako je prema neosporenim navodima tužitelja tuženik uklonio sve objekte prikazane na grafičkom prikazu vještaka Marka Miševića osim objekta oznake čest. zem. 7697/2 k.o. Split, Obala uvala "Ježinac", te je sukladno tome tužitelj uredio i konačan tužbeni zahtjev u podnesku od 24. siječnja 2018.g. kojim je sadržajno povukao tužbu u odnosu na ostale mikrolokacije i na njima položene objekte, to je pozivom na odredbu čl. 193. st. 2. ZPP-a radi čega je odlučeno kao u toč. II. izreke rješenja.

Naposljetku je za navesti kako sud nije prihvatio prijedlog tuženika da se ovom spisu pripoji spis 13 P-817/15 radi zajedničkog raspravljanja i odlučivanja. Naime, prilikom donošenja odluke o spajanju parnice u smislu čl. 313. st. 1. ZPP-a postavlja se pitanje stadija u kojem se nalaze parnice koje mogu biti predmetom spajanja. Kako je u konkretnom slučaju prije navedenog prijedloga tuženika sud zaključio prethodni postupak, to sud nije ocijenio svrsishodnim spajanje, te je odbio prijedlog tuženika radi spajanja predmetne parnice s parnicom pod poslovnim brojem 13 P-817/15.

Odluka o troškovima postupka temelji se na odredbi čl. 154. st.2. ZPP-a.

Sud je ocijenio da su stranke podjednako uspjele u sporu. Naime, pri djelomičnom uspjehu stranaka u sporu izraz "razmjerno" ne treba ocjenjivati samo kvalitativno, čisti matematičkim izračunom prema dosuđenim i odbijenim iznosima nego i kvalitativno s obzirom na osnovu tužbenog zahtjeva i na uspjeh glede osnove pojedinih dijelova tužbenog zahtjeva. Razmatrajući uspjeh stranaka u sporu prvenstveno kvalitativno a tek zatim i kvantitativno sud zaključuje da su stranke djelomično uspjele u sporu pri čemu taj uspjeh stranaka da je podjednak radi čega je primjenom odredbe čl. 154. st. 2. ZPP-a odlučeno kao u toč. III. izreke rješenja.

U Splitu, 29. svibnja 2018.

S u d a c
Ivana Madunić
Za toč. otpr. ovla. službenik:
Silvija Marasović

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka ima pravo žalbe Visokom trgovačkom sudu RH u Zagrebu. Žalba se može izjaviti u roku od 8 dana od dostave prijepisa ove presude, putem ovog suda u pisanom obliku u 3 primjerka.

Predmet: P-5/2014

Vrijeme kreiranja: 17.03.2022. 10:34

Oznaka: P-5/2014-78

REPUBLIKA HRVATSKA

Trgovački sud u Splitu

POTVRDA PRAVOMOĆNOSTI/OVRŠNOSTI

Oznaka odluke: P-5/2014-52
Vrsta odluke: Presuda
Donositelj: Ivana Madunić
Datum pravomoćnosti: 25.01.2021.
Datum ovršnosti: 14.03.2022.
Napomena
pravomoćnosti/ovršnosti:

U Splitu, 23.3.2022.
Tomić

